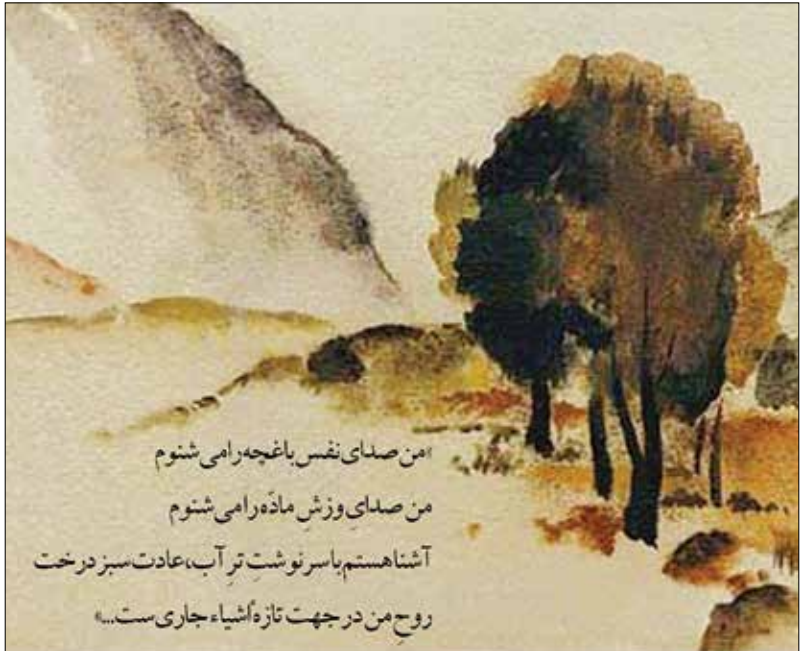

اصفهان‌امروز	
	
روزنامه فرهنگی، اجتماعی با روش خبری – تحلیلی – اطلاع رسانی	
بنیانگذار: عبدالمحمد اکبری تأسیس: ۱۳۸۳	
صاحب امتیاز: شرکت رسانه رویداد پارسی	
مدیرمسئول: امیر اکبری	
سردبیر: سید مهدی رضوی	
سه شنبه ۲۸ مهر ۱۴۰۵ / سال بیست و دوم / دوره جدید / شماره ۱۵۵۰ct2026	

نوزایی در شعرنو و نقش آفرینی سهراب سپهری

نوبرانه‌ای سوق می‌دهد که زمینه‌ساز تمایز او از همقطاران می‌شود و سهراب سپهری را باید شاعری از این دست دانست. ذوق هنری سهراب سپهری اما امکان دیگری است که هنر شاعری او را به تکامل نزدیک‌تر کرده است. سپهری در لایه های مفهومی اشعارش، پیچیده می اندیشد اما ساده و همه فهم می سراید او چینی نازک تنهایی اش را به آسانی به دست نیاورده است که بخواید به آسانی از دست دهد. او خانه دوست را با جستجو گری پیدا کرده اما منتقدین و پژوهشگران قابل دسترسی است و رویکرد نوشتار حاضر، پرداختن به شاعری است که دیری نپایید، شهرت جهانی پیدا کرد. اشعار زود هنگام سهراب به شاعری برجسته و نیز اقبال عمومی به اشعار او، نشان می‌دهد حتما شخصیت و جنس شعر او با تفاوت‌هایی توأم است که توانسته او را به این دو وجه مهم، موصوف نماید در سرگذشت سهراب از طبیعت دوستی و تنهایی‌های او شنیده‌ایم و خوانده‌ایم و طریبع آزمای سروده‌هایش، صمیمیت و بی‌پیرایگی را می‌توان از وجود اخلاقی او دانست. در امتزاج خلق و خوی شاعرانه و تجربیات تجردگونه، معجونی ساخته می شود که شاعر را به کشفیات

کبوتر خانه‌های اصفهان؛ یادگار هوشمندی نیاکان ایرانی

داخلی تودرتو، جلوه‌ای متفاوت از معماری سنتی ایران را به نمایش می‌گذاشت.در بخش داخلی دیوارها، هزاران حفره کوچک برای لانه‌سازی کبوتران تعبیه شده بود.

این حفره‌ها گونه‌ای طراحی می‌شدند که فضای مناسبی برای استقرار پرندگان فراهم و امکان جمع‌آوری فضولات آن‌ها نیز وجود داشته باشد.

پوشش گچ و آهک در بخش‌هایی از بنا، علاوه بر تکمیل ساختار معماری، در حفاظت از سطوح نقش داشت. همچنین طراحی بدنه‌های منحنی و استوانه‌ای، در کنار شیوه‌های اجرایی خاص، از ویژگی‌های قابل توجه این سازه‌ها بود.

در روایت‌های مربوط به معماری کبوترخانه‌ها، به دشواری بالا رفتن مارها از سطوح منحنی نیز اشاره شده است؛ موضوعی که اهمیت حفاظت از پرندگان در برابر جانوران شکارچی را در طراحی این بناها نشان می‌دهد.

۴از روایت این‌بطوطه تا روزگار یادگانی

پیشینه کبوترخانه‌ها در اصفهان به دوره صفویه محدود نمی‌شود و برخی شواهد تاریخی از رواج این سازه‌ها در قرون پیش از آن حکایت دارند.این‌بطوطه، جهانگرد مراکشی، در سفرنامه خود و در گزارش سفر به اصفهان در قرن هشتم هجری قمری، به وجود برج‌های متعدد کبوترخانه در این منطقه اشاره کرده است. همچنین در روایت‌های تاریخی آمده است که غازان‌خان، هفتمین پادشاه ایلخانی، برای حفاظت از کبوترها، شکارچیان را از شکار در نزدیکی کبوترخانه‌ها منع کرد بود.این گزارش‌ها نشان می‌دهد که اهمیت کبوترخانه‌ها در نظام کشاورزی و اقتصادی ایران، پیشینه‌ای طولانی داشته است. هرچند تعیین تاریخ دقیق ساخت بسیاری از این بناها، به

اصفهان‌امروز	
	
روزنامه فرهنگی، اجتماعی با روش خبری – تحلیلی – اطلاع رسانی	
بنیانگذار: عبدالمحمد اکبری تأسیس: ۱۳۸۳	
صاحب امتیاز: شرکت رسانه رویداد پارسی	
مدیرمسئول: امیر اکبری	
سردبیر: سید مهدی رضوی	
سه شنبه ۲۸ مهر ۱۴۰۵ / سال بیست و دوم / دوره جدید / شماره ۱۵۵۰ct2026	

نشانی: اصفهان، میدان آزادی، خیابان دانشگاه
نرسیده به حکیم نظامی، کوچه شهید مصطفی روحانی (شماره ۱۹)، پلاک ۶، ساختمان رویداد پارسی
تلفن: ۰۳۱-۳۶۲۹۳۷۵۰-۲۱ (۵ خط)
فاکس: ۰۳۱-۳۶۲۹۳۹۲۲-۳۱
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز توزیع: رویداد پارسی

امتیاز در تهیه‌ندی روزنامه‌های سراسر کشور
ضرب کیفی: ۸۴۱۷ رتبه آئینی ۱

این نامه اخلاق حرفه ای در لینک -درباره ما-سایت اصفهان امروز منتشر شده است.
www.esfahanemrooz.ir

ایران در نقشه باستان‌شناسی جهان

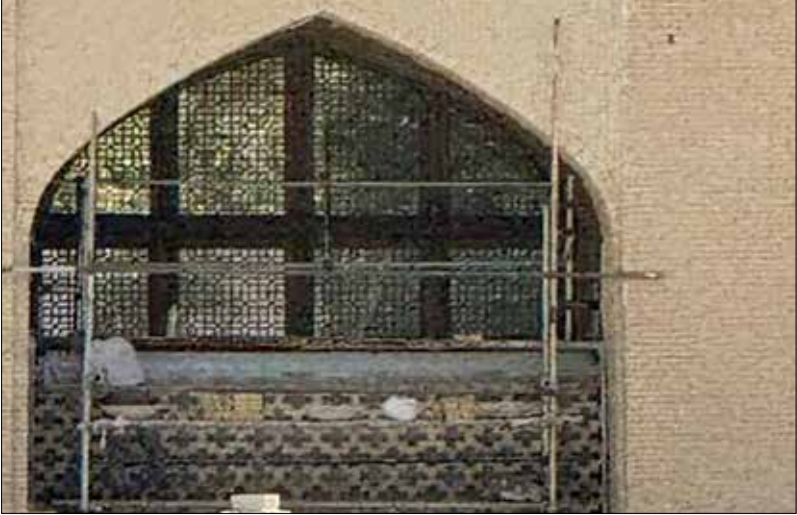

از غارهایی با نشانه‌های حضور انسان در ۶۳ هزار سال پیش تا شهرهایی که روزگاری در مسیرهای تجاری جهان باستان قرار داشتند، محوطه‌های باستان‌شناسی ایران روایتگر بخش مهمی از تاریخ بشر هستند؛ میراثی که اهمیت آن از مرزهای جغرافیایی کشور فراتر می‌رود. به گزارش ایمن‌ا، ایران را باید فراتر از سرزمین بناهای تاریخی و آثار باشکوه گذشته دید؛ سرزمینی که در غارها، تپه‌ها و شهرهای مدفون آن، نشانه‌هایی از زندگی انسان در دوره‌های مختلف تاریخ باقی مانده است. محوطه‌های باستان‌شناسی ایران از حضور انسان‌های نخستین در زاگرس تا شکل‌گیری جوامع پیچیده در عصر مفرغ را روایت می‌کنند و به همین دلیل در مطالعات جهانی درباره تحول زندگی و تمدن بشر جایگاه ویژه‌ای دارند. دره خرم‌آباد در لرستان، یکی از مهم‌ترین نمونه‌های این میراث است. مجموعه‌ای متشکل از پنج غار و یک پناهگاه صخره‌ای که شواهد سکونت انسان در آن به حدود ۶۳ هزار سال پیش بازمی‌گردد. این محوطه در سال ۲۰۲۵ در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شد و یافته‌های آن از جمله ابزارهای سنگی به شناخت زندگی انسان در دوران پارینه‌سنگی و مسیرهای پرکشش جمعیت‌های انسانی کمک می‌کند. در دوره‌های بعد، تپه سبک کاشان تصویری از شکل‌گیری سکونتگاه‌های پایدار و تحول زندگی اجتماعی ارائه می‌کند؛ در حالی که شوش در خوزستان با لایه‌های متعدد سکونت از اواخر هزاره پنجم پیش از میلاد تا سده سیزدهم میلادی، یکی از نمونه‌های برجسته تداوم و تحول شهرنشینی در منطقه است. شوش در سال ۲۰۱۵ به ثبت جهانی رسید. در شرق کشور نیز شهر سوخته، واقع در سیستان و بلوچستان از مهم‌ترین محوطه‌های عصر مفرغ به شمار می‌رود. این شهر حدود ۳۲۰۰ سال پیش از میلاد شکل گرفت و بخش‌های مسکونی، صنعتی و تدفین آن از جامعه‌ای سازمان‌یافته و برخوردار از ارتباطات تجاری گسترده حکایت دارد. شهر سوخته در سال ۲۰۱۴ در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شد. چغازنبیل، دیگر محوطه شاخص ایران، روایتگر معماری و باورهای مذهبی تمدن ایلام است. زیکورات عظیم این مجموعه که حدود ۱۲۵۰ پیش از میلاد ساخته شد، از برجسته‌ترین نمونه‌های معماری مذهبی جهان باستان به شمار می‌رود و در سال ۱۹۷۹ در فهرست میراث جهانی ثبت شد.

اهمیت محوطه‌های ایران فراتر از قدمت آن‌هاست. میلاد شرک‌آمیز، باستان‌شناس با بیان اینکه محوطه‌های باستان‌شناسی ایران تنها به‌دلیل قدمتشان اهمیت ندارند می‌گوید: ارزش اصلی آن‌ها در اطلاعاتی است که درباره زندگی انسان، شکل‌گیری جوامع و ارتباط تمدن‌ها در اختیار پژوهشگران قرار می‌دهند. دره خرم‌آباد امکان مطالعه دوره‌ای کهن زندگی انسان را فراهم می‌کند، شوش از تداوم شهرنشینی و تحولات سیاسی و فرهنگی می‌گوید و شهر سوخته شواهدی از شکل‌گیری یک جامعه پیچیده و ارتباط آن با مناطق پیرامونی ارائه می‌دهد. او می‌افزاید: از این منظر، نمی‌توان اهمیت یک محوطه را تنها با تعداد آثار کشف‌شده یا شهرت تاریخی آن سنجید. نوع یافته‌ها، کیفیت شواهد باستان‌شناختی، لایه‌های تاریخی و امکان پاسخ‌گویی به پرسش‌های علمی در تعیین جایگاه هر محوطه نقش دارند. گاهی یک ابزار ساده یا بقایای یک فضای مسکونی می‌تواند اطلاعاتی ارزشمند درباره فناوری، معیشت یا روابط اجتماعی انسان‌های گذشته آشکار کند. شرک‌آمیز ادامه می‌دهد: جایگاه ایران در باستان‌شناسی جهان به موقعیت جغرافیایی آن بازمی‌گردد. این سرزمین در مسیر ارتباطی میان بین‌النهرین، آسیای مرکزی، حوزه سند و سواحل خلیج فارس قرار داشته است؛ موضوعی که آثار کشف‌شده در شهر سوخته و شوش نیز بخشی از آن را نشان می‌دهند. این باستان‌شناس تصریح می‌کند: در کنار پژوهش‌های علمی، حفاظت از محوطه‌ها و معرفی درست آن‌ها اهمیت فراوانی دارد. تخریب لایه‌های باستانی می‌تواند اطلاعاتی را از بین ببرد که امکان بازیابی دوباره آن‌ها وجود ندارد. ازاین‌رو، مستندسازی، کاوش‌های اصولی و توجه به ظرفیت‌های آموزشی و گردشگری فرهنگی از ضرورت‌های صیانت از این میراث به شمار می‌روند.

از غارهای زاگرس تا شهرهای باستانی خوزستان و سیستان، محوطه‌های ایران روایت‌های گوناگونی از تاریخ بشر را کنار یکدیگر قرار می‌دهند. اهمیت جهانی این آثار در آن است که شناخت گذشته را به یک دوره یا تمدن خاص محدود نمی‌کنند، بلکه مسیر طولانی تحول زندگی انسان، شکل‌گیری شهرها و ارتباط میان جوامع را پیش چشم می‌گذارند. حفاظت از این گنجینه‌ها و تداوم پژوهش درباره آن‌ها، راهی برای شناساندن سهم ایران در تاریخ مشترک بشریت است.

مشبک آجری آسیب‌دیده ورودی چهلستون مرمت شد

مدیر پایگاه جهانی کاخ‌موزه چهلستون از پایان مرمت مشبک آجری ورودی بلیت‌فروشی این مجموعه خبر داد؛ بخشی که در جریان جنگ رمضان بر اثر موج انفجار آسیب دید. مصطفی هادی‌پور با اشاره به آسیب‌های وارده‌به مجموعه جهانی چهلستون در جریان جنگ رمضان اظهار کرد: مشبک آجری ورودی محل بلیت‌فروشی، یکی از بخش‌های آسیب‌دیده مجموعه بود که علاوه بر تخریب بخش‌هایی از آجرچینی، شکستگی شیشه‌های سکوریت پشت آن را نیز به دنبال داشت. این آسیب‌ها بر اثر موج انفجار ایجاد شده بود و با توجه به موقعیت این بخش در مسیر ورود گردشگران، بر جلوه بصری ورودی مجموعه نیز تأثیر گذاشته بود. او افزود: مرمت این بخش در برنامه اعتبارات پایگاه قرار گرفت و پس از تأمین مصالح مورد نیاز، عملیات اجرایی با استفاده از ظرفیت استادکاران مرمت پایگاه و در قالب اقدامات آمانی آغاز شد و اکنون به پایان رسیده است. مدیر پایگاه جهانی کاخ‌موزه چهلستون با تشریح ویژگی‌های این عنصر معماری بیان کرد: مشبک آجری ورودی بلیت‌فروشی، افزون بر کارکرد حفاظتی، واجد جنبه‌های تزئینی بود و با آرایه‌ای متشکل از آجرچینی به شیوه چلیپایی اجرا شده بود. در جریان مرمت، طرح و نمونه‌های همگون موجود مبنای بازسازی قرار گرفت و اجرای مجدد با مصالح همگون و زیر نظر ناظران پایگاه انجام شد. هادی‌پور با اشاره به ضرورت ثبت و نگهداری شواهد مربوط به آسیب‌های وارده‌به مجموعه در جریان جنگ رمضان گفت: مستندسازی رویدادها و تخصیص در مراحل بعدی اهمیت دارد.

گره‌چینی؛ روایت ماندگار هنر چوب در اصفهان

محل‌هایی هستند که می‌توان جلوه‌های این هنر را در آنها مشاهده کرد. ترکیب چوب با شیشه‌های رنگی در برخی پنجره‌های سنتی، فضایی از نور، رنگ و هندسه ایجاد می‌کند که از ویژگی‌های شاخص معماری ایرانی است. در اصفهان، شهری که بناهای تاریخی آن جلوه‌گاه هنرهای گوناگون ایرانی هستند، گره‌چینی بخشی از هویت بصری معماری سنتی به شمار می‌رود. این هنر نشان می‌دهد که چگونه یک عنصر ساده مانند چوب می‌تواند با تکیه بر دانش هندسی و مهارت دست، به بخشی از زیبایی و هویت یک بنا تبدیل شود.

۴میراثی که به دست هنرمندان زنده می‌ماند

با گسترش شیوه‌های صنعتی تولید محصولات چوبی، حفظ هنرهای دستی مانند گره‌چینی اهمیت بیشتری یافته است. انتقال تجربه استادکاران به نسل جوان، آموزش اصول طراحی و ساخت، حمایت از تولیدات صنایع‌دستی و معرفی ظرفیت‌های این هنر به علاقه‌مندان، از جمله راهکارهای مؤثر برای تداوم آن به شمار می‌روند. گره‌چینی تنها کنار هم قرار دادن قطعات چوب نیست؛ بلکه حاصل پیوند دانش، تجربه، خلاقیت و صبر است. هر قطعه، بخشی از یک طرح بزرگ‌تر را تشکیل می‌دهد و هر اتصال، نقشی در استحکام و زیبایی اثر ایفا می‌کند.

امروز نیز این هنر می‌تواند در طراحی داخلی، ساخت درها و پنجره‌های سنتی، تولید آثار تزئینی و بازآفرینی عناصر معماری ایرانی مورد توجه قرار گیرد. استمرار این مسیر، علاوه بر حفظ یک میراث فرهنگی ارزشمند، فرصتی برای تقویت صنایع‌دستی و ایجاد زمینه‌های تازه برای فعالیت هنرمندان فراهم می‌کند. گره‌چینی در اصفهان، روایتی از هنر دست‌هایی است که با شناخت چوب و درک هندسه، از قطعاتی ساده آثاری ماندگار می‌آفرینند؛ هنری که گذشته را به امروز پیوند می‌دهد و نشان می‌دهد زیبایی، گاه در هماهنگی دقیق اجزای کوچک یک مجموعه بزرگ نهفته است.

اصفهان، شهر هنر و معماری ایرانی، همچنان میزبان هنری است که در آن قطعات کوچک چوب با دستن ان هنرمندان به نقش‌هایی هندسی و چشم‌نواز تبدیل می‌شوند؛ گره‌چینی، میراثی ارزشمند که پیوند میان هنرهای سنتی، معماری ایرانی و مهارت استادکاران را زنده نگه داشته است.

در میان قطعات چوبه، هر برش و هر اتصال بخشی از روایتی است که با صبر، دقت و ظرافت شکل می‌گیرد. گره‌چینی، یکی از هنرهای سنتی ایران، هنری است که در آن قطعات چوبی با اندازه‌ها و شکل‌های مشخص، بدون آنکه نقش‌ها به‌صورت نقاشی روی سطح ایجاد شوند، در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند و ترکیب‌هایی هندسی و منظم می‌سازند. این هنر در اصفهان، به‌عنوان یکی از کانون‌های مهم هنرهای سنتی و معماری ایران، جایگاهی ویژه دارد.

۴از قطعات ساده چوب تا نقش‌های هندسی

گره‌چینی بر پایه نظم، تناسب و تکرار شکل‌های هندسی استوار است. هنرمند ابتدا طرح مورد نظر را با محاسبه دقیق اندازه‌ها آماده می‌کند و سپس قطعات چوب را با ابزارهای مناسب برش می‌دهد. در مرحله بعد، قطعات با دقت در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند تا شکلی‌های منظم از خطوط و اشکال هندسی پدید آید. در این فرایند، کوچک‌ترین خطا در اندازه‌گیری یا برش می‌تواند نظم کلی طرح را بر هم بزند. از همین رو، تسلط بر هندسه، شناخت ویژگی‌های چوب و تجربه عملی، از مهم‌ترین مهارت‌های مورد نیاز برای اجرای این هنر به شمار می‌روند. نتیجه این تلاش، اثری است که در عین برخورداری از استحکام، از زیبایی بصری و هماهنگی چشمگیری برخوردار است.

۴ پیوند گره‌چینی با معماری ایرانی

گره‌چینی در معماری سنتی ایران، افزون بر جنبه تزئینی، و نشان می‌دهد زیبایی، گاه در هماهنگی دقیق اجزای کوچک یک مجموعه بزرگ نهفته است.